

POLICIJAS TIESĪBU APAKŠNOZARE

POLICIJAS DARBĪBAS AKTUALITĀTES CEĻU SATIKSMES DROŠĪBAS UZRAUDZĪBAS JOMĀ

*Dr. iur. Aleksandrs Matvejevs,
Daugavpils Universitātes Sociālo zinātņu fakultātes
Tiesību katedras docents, Latvija*

Abstract

The legal problem of policing is how to regulate police powers that enable police officers to enforce laws. The purpose of this article is to investigate legal restrictions in police law. The author considers some legal restrictions implemented by the police in the field of road traffic.

Keywords: police law, police officer, traffic caution, legal restrictions.

Ievads

Ceļu satiksmes drošības joma ir svarīga un nozīmīga katram valsts iedzīvotājam. Policijas klātesamība un redzamība vistiešākajā veidā ietekmē iedzīvotāju drošības sajūtu, tai skaitā, ceļu satiksmes drošības jomā.

Viens no aspektiem, kas norāda uz pētāmā jautājuma aktualitāti, ir tas, ka pilsoniskās sabiedrības attīstība neizbēgami rada situācijas, kad policijai ar savu darbību ir jāierobežo personu tiesības un brīvības. Taču pastāv jautājumi par šādas rīcības pamatotību, ierobežojuma ilgumu un cik lielā mērā šīs tiesības var ierobežot, un cik tas ir nepieciešams. Nepieciešamības priekšnosacījumi ir steidzama sociāla vajadzība un samērīgums starp iejaukšanos un izvirzīto leģitīmo mērķi.

Šeit nākas saskarties ar policijas darbības paradoksu: policijai ar savu darbību ir jāaizsargā personu tiesības un brīvības, taču ikdienā tai nākas tās ierobežot. Likums „Par policiju” nosaka, ka policija nodrošina personu tiesību un brīvību ievērošanu. Šo tiesību un

brīvību ierobežošana ir pieļaujama, tikai pamatojoties uz likumu un likumā noteiktajā kārtībā. Ikreiz, kad policijai nākas ierobežot personu tiesības un brīvības, policijas darbinieks sniedz personai paskaidrojumu, kurā pamato katru konkrēto ierobežojumu. Šādos gadījumos pēc personu pieprasījuma policijas darbiniekam jānosauca savs uzvārds, amats un dienesta vieta, kā arī jāuzrāda dienesta apliecība¹. Īpaši aktuāls šis jautājums kļūst tad, ja valstij ir tiesisks pamats dažādu tiesisko ierobežojumu ieviešanai, savukārt policija ir valsts pilnvarota institūcija pieņemto tiesisko ierobežojumu īstenošanai, ja nepieciešams, lietojot dažādus piespiedu līdzekļus.

Ceļu satiksmes likuma 4. panta ceturrtā daļa nosaka, ka Valsts policija saskaņā ar likumu "Par policiju" nodrošina kārtību uz ceļiem, regulē transportlīdzekļu un gājēju kustību, veic satiksmes uzraudzību, kontrolē ceļu stāvokli, kā arī satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu un transportlīdzekļu tehnisko stāvokli².

Ceļu satiksmes tiesisko ierobežojumu mērķis ir aizsargāt cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu. Ceļu satiksmes organizācijas mērķis ir nodrošināt nepārtrauktu, ritmisku un ātru ceļu satiksmi, kā arī maksimāli garantēt tās drošību.

Ievērojot iepriekš minēto, pētījuma mērķis ir izpētīt policijas darbinieku pilnvaru tiesisko reglamentāciju un īstenošanu transportlīdzekļu apturēšanā.

Mērķa sasniegšanai jāizpilda šādi pētījuma uzdevumi: jāanalizē policijas darbinieku pilnvaru tiesiskais regulējums transportlīdzekļu apturēšanā; jāapskata policijas darbinieku pilnvaru īstenošanas kārtība transportlīdzekļu apturēšanā. Pētījuma priekšmets: policijas darbinieku pilnvaru tiesiskais regulējums transportlīdzekļu apturēšanā. Pētījuma objekts: sabiedriskās attiecības ceļu satiksmes jomā – policijas darbinieku legītimās tiesības apturēt transportlīdzekļus. Pētījuma mērķa sasniegšanai, interpretējot tiesību normas, izmantotas šādas interpretācijas metodes: sistēmiskā interpretācijas metode, kuras ietvaros noskaidrota tiesību normas jēga saistībā ar citām tiesību normām; teleoloģiskā (jēgas un mērķa) interpretācijas metode, kuras ietvaros noskaidrota tiesību normas jēga, pamatojoties uz lietderīgu un taisnīgu mērķi, kas ar attiecīgo tiesību normu jāsasniedz.

Pētījuma zinātniskā novitāte ir saistīta ar to, ka rakstā analizēti ar ceļu satiksmi saistīti tiesiskie ierobežojumi policijas tiesībās – policijas darbinieku legītimās tiesības apturēt transportlīdzekļus.

Policijas darbinieku pilnvaru tiesiskā reglamentācija un īstenošanas kārtība transportlīdzekļu apturēšanā

Transportlīdzekļu apturēšanu regulē gan Ceļu satiksmes likums un tam pakārtoti normatīvie akti, gan arī likums „Par policiju”. Transportlīdzekļa apturēšana ir viens no policijas darbības līdzekļiem, kas tiek pielietoti ar mērķi nepieļaut tiesību normu pārkāpumus un piemērot administratīvo atbildību par izdarītajiem tiesībpārkāpumiem. Šis līdzeklis praksē tiek pielietots bieži.

Vīnes konvencija par ceļu satiksmi ieteic nacionālajos tiesību aktos noteikt, ka satiksmi regulējošo pilnvaroto amatpersonu norādījumi var būt šādi:

(a) roka pacelta uz augšu: šis žests nozīmē “uzmanību, apstāties” visiem ceļa lietotājiem, izņemot vadītājus, kuri vairs nevar apstāties ar pietiekamu drošību; turklāt šāds žests, ja tas tiek parādīts krustojumā, neprasa, lai apstātos vadītāji, kuri jau ir iebraukuši krustojumā;

(b) horizontāli izstiepta roka vai rokas: šis žests nozīmē stop signālu visiem ceļa lietotājiem, kas tuvojas no jebkura virziena, kas šķērsotu izstieptās rokas vai roku norādīto virzienu; pēc šī žesta parādīšanas pilnvarotā amatpersona, kas regulē satiksmi, var nolaist roku vai rokas; šis žests tāpat nozīmē stop signālu vadītājiem, kas atrodas amatpersonai priekšā vai aizmugurē;

(c) sarkanās gaismas signāla šūpošana: šis žests nozīmē stop signālu vadītājiem, pret kuriem pavērsta gaisma³.

Vīnes konvencijai par ceļu satiksmi ir tikai rekomendējošs raksturs, bet Latvijas Republikas tiesību aktu normu neatbilstība var radīt pārpratumus starptautiskās sadarbības ietvaros.

Jautājums par kādas Latvijas Republikas Satversmē noteiktas cilvēka pamattiesības efektivitāti ir jautājums par šīs pamattiesības ierobežošanu. Lai nodrošinātu kādas cilvēka pamattiesības īstenošanu un vienlaikus arī aizsargātu citu personu tiesības un citas konstitucionālās vērtības, valsts normatīvajos aktos nosaka pamattiesību īstenošanas kārtību un ierobežojumus (prasības) šo pamattiesību īstenošanā. Ja likumos nav noteikta kādas pamattiesības īstenošanas kārtība vai ierobežojumi šīs pamattiesības īstenošanai, šāda valsts rīcība neatbīvo no pienākuma pamattiesības piemērot tieši⁴. Tiesību un brīvību ierobežošanas institūtam ir svarīga nozīme optimāla līdzsvara formēšanā starp personas, sabiedrības un valsts interesēm. Nav pieļaujama policijas īstenota patvaļīga pamattiesību

ierobežošana.

Latvijas Republikas Satversmes 116. pants nosaka, ka personu tiesības var ierobežot likumā paredzētajos gadījumos, lai aizsargātu citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību un tikumību. Uz šajā pantā minēto nosacījumu pamata var ierobežot arī reliģiskās pārliecības paušanu⁵. Tas savukārt nozīmē, ka tiesiskas valsts principi tiks ievēroti tikai tad, ja visi valstī pastāvošie tiesiskie ierobežojumi ir reglamentēti likumos, savukārt personas brīvību ierobežošanas gadījumos ir tiesības vērsties tiesā ar iesniegumu izvērtēt policijas institūciju īstenoto ierobežojumu likumību.

Policijai, darbojoties sabiedriskās kārtības un sabiedrības drošības nodrošināšanas procesā, jāveic dažādi tiesiskie ierobežojumi, kas būtībā ir administratīvie akti, bet kuri netiek izdoti rakstveidā, tādejādi, ir būtiski apgrūtināta to izdošanas tiesiskuma pārbaude administratīvajā tiesā.

Administratīvo aktu var izdot mutvārdos vai citādi, ja administratīvā akta izdošana ir steidzama un jebkura kavēšanās tieši apdraud valsts drošību, sabiedrisko kārtību, vidi, personas dzīvību, veselību vai mantu. Tāpat mutvārdu forma pieļaujama, ja tas paredzēts piemērojamā normatīvajā aktā. Vai arī, ja gadījums ir objektīvi mazsvarīgs, vai administratīvā akta izdošana rakstveidā nav iespējama vai nav adekvāta⁶.

Policijas darbībai raksturīga rīcības steidzamība (administratīvo aktu izdodot mutvārdos, satiksmi regulējot ar signāliem – ar skaļruņa palīdzību, roku vai zizli), jo policijas darbiniekam dažādās situācijā jārīkojas nekavējoties. Tomēr policijas darbinieku rīcībai neatkarīgi no situācijas ir jāiekļaujas tiesību aktu normu prasību ietvaros un to rīcības rezultātā nedrīkst tikt pārkāptas personu pamattiesības.

Valsts policija saskaņā ar likumu „Par policiju” nodrošina kārtību uz ceļiem, regulē transportlīdzekļu un gājēju kustību, veic satiksmes uzraudzību, kontrolē ceļu stāvokli, kā arī satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu un transportlīdzekļu tehnisko stāvokli.

Likuma „Par policiju” 12. panta pirmā daļa nosaka policijas darbinieka tiesības, kas tam piemīt, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei. Viena no policijas darbinieka tiesībām – apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati – ir noteikta minētā panta pirmās daļas 18. un 20. punktā. Saskaņā ar likuma „Par policiju” 12. panta pirmās daļas 18. punktu policijas

darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības saskaņā ar Valsts policijas vai teritoriālās policijas pārvaldes priekšnieka norādījumu plānotu pasākumu izpildes laikā apturēt transportlīdzekļus un izdarīt to apskati (izņemot diplomātisko un konsulāro pārstāvju transportlīdzekļus), lai aizturētu meklēšanā izsludinātas personas un transportlīdzekļus vai atklātu transportlīdzekļu vadītājus, kuri vada transportlīdzekli alkohola reibumā, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām. Saskaņā ar likuma „Par policiju” 12. panta pirmās daļas 20. punktu policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati, ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības vai transportlīdzeklis tiek izmantots likumpārkāpuma izdarīšanai; aizliegt lietot transportlīdzekļus, kuru tehniskais stāvoklis apdraud transporta kustības drošību; atstādināt no transportlīdzekļu vadīšanas personas, kuras ir alkohola reibumā, narkotisko vai citu apreibinošu vielu iespaidā, kā arī personas, kurām nav dokumentu par konkrētā transportlīdzekļa lietošanas vai attiecīgās kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām; nogādāt transportlīdzekli policijas iestādē nepieciešamās pārbaudes veikšanai, ja ir izsludināta tā meklēšana vai ir pamats domāt, ka ir nelikumīgi nomainīti vai viltoti transportlīdzekļa reģistrācijas dokumenti, valsts reģistrācijas numura zīme vai transportlīdzekļa agregātu numuri, vai nav transportlīdzekļa reģistrācijas vai īpašuma tiesības apliecināša dokumenta un citādi nav iespējams konstatēt transportlīdzekļa lietošanas likumību. Savukārt, 20.² punkts piešķir policijas darbiniekam tiesības veikt autopārvadājumu uzraudzību un kontroli.

Ceļu satiksmes likuma 19. panta piektā daļa noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam ir tiesības uzzināt viņa vadītā transportlīdzekļa apturēšanas iemeslu, kā arī tās amatpersonas vārdu, uzvārdu un amatu, kura to apstādinājusi. Valsts policijas iekšējā normatīvā akta 2010. gada 22. februāra noteikumu Nr. 5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā” 78. punkts noteic, ka pēc transportlīdzekļa apturēšanas amatpersona nekavējoties pienāk pie transportlīdzekļa vadītāja, sasveicinās, palīdz attiecīgā transportlīdzekļa vadīšanai nepieciešamos dokumentus un izskaidro

transportlīdzekļa apturēšanas iemeslu. Pēc transportlīdzekļa vadītāja pieprasījuma nosauc savu amatu un uzvārdu, kā arī uzrāda dienesta apliecību⁷.

Administratīvo tiesu judikatūrā atzīts, ka iestādes faktiskā rīcība atbilst tām pašām pazīmēm, kā administratīvais akts, vienīgi faktiskā rīcība ir vērsta uz faktisko, nevis tiesisko seku radīšanu⁸. Ar žestu (zizli) dota rīkojuma apturēt transportlīdzekli gadījumā tiek radītas tiesiskas, nevis faktiskas sekas, proti, šis žests nosaka transportlīdzekļa vadītājam pienākumu apturēt transportlīdzekli. Par faktisko rīcību varam runāt gadījumā, ja transportlīdzeklis tiktu apturēts, izmantojot transportlīdzekļu piespiedu apstādināšanas līdzekļus, radītu faktiskas sekas – transportlīdzekļa apstāšanos.

Tādējādi var secināt, ka policijas darbinieka ar žestu (zizli) dots rīkojums transportlīdzekļa vadītājam apturēt transportlīdzekli ir uzskatāms par administratīvo aktu, jo tas atbilst administratīvā akta obligātajām pazīmēm. Proti, rīkojumu izdod valsts pārvaldes iestādes amatpersona, izpildot dienesta pienākumus, attiecībā uz administratīvā akta brīdī nezināmu, bet noskaidrojamu personu; rīkojums nodibina konkrētas tiesiskas attiecības – uzliek pienākumu transportlīdzekļa vadītājam apturēt transportlīdzekli. Ar žestu (zizli) izdotajam rīkojumam jābūt atpazīstamam (saprotamam). Saskaņā ar Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi” 25.7. apakšpunktu apturēt transportlīdzekli, ja policijas darbinieks dod norādījumu: ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērstas rokas vai zizļa svārstveida kustību no policijas automobiļa vai motocikla, kam ir normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajām prasībām atbilstošs operatīvā transportlīdzekļa krāsojums vai tā nav; ar horizontāli vērstu roku vai zizli, atrodoties uz (pie) brauktuves. Vienlaikus ar otru roku policijas darbinieks var dot norādījumus, kuram konkrēti transportlīdzekļa vadītājam un kur jāaptur transportlīdzeklis⁹.

Policijas darbinieka ar žestu (zizli) dots rīkojums transportlīdzekļa vadītājam apturēt transportlīdzekli nebūs uzskatāms par administratīvo aktu visos gadījumos, jo atsevišķos gadījumos šāds rīkojums var tikt klasificēts arī kā vienkārša pārvaldes darbība. Vērtējot, vai šāds rīkojums ir administratīvs akts vai vienkārša pārvaldes darbība (tehnisks akts), ir svarīgi izprast, kādā nolūkā šāds rīkojums ticis izdots. Ja rīkojuma apturēt transportlīdzekli mērķis ir bijis palīdzības

vai informācijas sniegšana (vai saņemšana), šāds rīkojums būtu uzskatāms par vienkāršu pārvaldes darbību. Piemēram, ja policijas darbinieks ar žestu (zizli) aptur transportlīdzekli, lai informētu par to, ka turpmākajā ceļa posmā ir bīstami apstākļi vai sastrēgums, un iesaka autovadītājam attiecīgi ievērot sevišķu piesardzību vai izvēlēties citu maršrutu. Tāpat, ja policijas darbinieks aptur transportlīdzekli nolūkā izteikt lūgumu steidzamos gadījumos ar transportlīdzekļa vadītāja piekrišanu izmantot iestādēm, privātpersonām vai personu apvienībām piederošos transportlīdzekļus (izņemot ārvalstu diplomātisko, konsulāro un citu pārstāvniecību un starptautisko organizāciju transportlīdzekļus, kā arī speciālos transportlīdzekļus) braukšanai uz notikuma vietu vai personu nogādāšanai ārstniecības iestādēs, ja tām steidzami nepieciešama medicīniskā palīdzība, kā arī tādu personu vajāšanai, kuras izdarījušas noziegumus, un aizturēto neatliekamai nogādāšanai policijas iestādē¹⁰.

Likuma „Par policiju” 12. panta 15. punkts nosaka, ka policijas darbiniekam ir tiesības uz laiku ierobežot vai pārtraukt transporta vai gājēju kustību ielās un uz ceļiem, kā arī personu iekļūšanu atsevišķās vietās vai objektos un izkļūšanu no tiem, ja to prasa sabiedrības drošības, personu dzīvības, veselības un mantas aizsardzības, kā arī izmeklēšanas intereses. Savukārt 21. punkts piešķir policijas darbiniekam tiesības ierobežot vai aizliegt remonta un celtniecības, kā arī citu darbu veikšanu ielās un uz ceļiem, ja netiek ievērotas prasības par sabiedrības drošības un transporta kustības drošības garantēšanu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2016. gada 19. janvāra noteikumu Nr. 42 „Kārtība, kādā aizliedzama vai ierobežojama satiksme” 3.4. apakšpunktu lēmumu par satiksmes aizliegumu vai ierobežojumu pieņem sevišķi neatliekamajos gadījumos policijas darbinieki un citas amatpersonas, kuras tam pilnvaro likumi un citi normatīvie akti (bez saskaņošanas ar ceļa pārvaldītāju)¹¹.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.³ panta 2. punktu policijai ir tiesības pārvietot transportlīdzekli no vietas, kur tas novietots stāvēšanai, uz citu – stāvēšanai atļautu vietu piespiedu kārtā saskaņā ar pašvaldības pilnvarotas amatpersonas lēmumu vai Valsts policijas priekšnieka rīkojumu no ielām, kuras nepieciešams atbrīvot oficiālo valsts vizīšu vai citu pasākumu nodrošināšanai¹².

Tiesisko ierobežojumu īstenošanā nozīmīgs ir organizatoriski tehniskais nodrošinājums, kas rada iespējas efektīvi novērst un

atklāt likumpārkāpumus. Tās ir transportlīdzekļu sakaru iekārtas un speciālais aprīkojums (videonovērošana u.c.), kas paredzēts apkārtnes apskatei, u. tml.

Policijas darbiniekam ir tiesības novērot publiskas vietas un tajās esošas personas, tai skaitā izmantojot tehniskos līdzekļus, lai savlaicīgi novērstu un atklātu iespējamo sabiedriskās kārtības apdraudējumu, noziedzīgu nodarījumu, atrastu meklēšanā izsludinātas personas vai transportlīdzekļus, kā arī, izmantojot tehniskos līdzekļus, novērot policijas iestāžu ēkas, telpas un teritoriju, policijas apsargājamus objektus, lai nodrošinātu policijas iestāžu ēku, telpu un teritorijas apsardzi, aizturēto personu un apsargājamo objektu drošību¹³. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā veicama policijas iestāžu ēku, telpu un teritorijas, publisku vietu un tajās esošo personu un policijas apsargājamo objektu novērošana, izmantojot tehniskos līdzekļus, kā arī šādas novērošanas rezultātā iegūto datu apstrādes kārtību¹⁴.

Policijai, īstenojot dažādus tiesiskos ierobežojumus, svarīgi ir ievērot adekvātas reaģēšanas principu.

Kopsavilkums

Apkopojot, var secināt, ja transportlīdzekļa apturēšana ir saistīta ar personas tiesību un brīvību ierobežošanu, tad policijas darbinieks ir tiesīgs to darīt vienīgi likumā paredzētajos gadījumos. Proti, policijas darbiniekam tiesības apturēt transportlīdzekli likumā „Par policiju” ir paredzētas trīs gadījumos:

1) saskaņā ar Valsts policijas vai teritoriālās policijas pārvaldes priekšnieka norādījumu plānotu pasākumu izpildes laikā apturēt transportlīdzekļus un izdarīt to apskati, lai aizturētu meklēšanā izsludinātas personas un transportlīdzekļus vai atklātu transportlīdzekļu vadītājus, kuri vada transportlīdzekli alkohola reibumā, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām. Var secināt, ka policijas darbinieks var apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati pēc Valsts policijas priekšnieka vai teritoriālās policijas pārvaldes priekšnieka norādījuma plānoto pasākumu izpildes laikā;

2) ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības vai transportlīdzeklis tiek izmantots likumpārkāpuma izdarīšanai;

3) veicot autopārvadājumu kontroli.

Valsts policijas vai teritoriālās policijas pārvaldes priekšnieka norādījuma izdošanas tiesiskais pamats var būt tikai likuma „Par policiju” 12. panta pirmās daļas 18. punkts. Savukārt, lai transportlīdzekļu apturēšanu un apskati varētu veikt saskaņā ar likuma „Par policiju” 12. panta pirmās daļas 20. punktu, nav nepieciešams priekšnieka norādījums, bet policijas darbiniekam ir nepieciešams pietiekams pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības vai transportlīdzeklis tiek izmantots likumpārkāpuma izdarīšanai.

Atsauces

- ¹ Likuma „Par policiju”: Latvijas Republikas likums// Ziņotājs, Nr. 31/32, 15.08. 1991., 5. panta 4. daļa.
- ² Ceļu satiksmes likums: Latvijas Republikas likums// Latvijas Vēstnesis, Nr. 274/276, 21.10.1997.
- ³ Vīnes konvencijas par ceļu satiksmi, 1968. gada 18. novembrī. // Latvijas Vēstnesis, Nr.21, 07.02.2001, 6. panta 3. daļa.
- ⁴ Sk.: Levits E. Cilvēktiesību piemērošanas pamatjautājumi Latvijā. Grām.: Ziemele I. (zin. red.) Cilvēktiesības Latvijā un pasaulē. Rīga: Izglītības solī, 2000., 259. – 260. lpp.
- ⁵ Latvijas Republikas Satversme. 15.02.1922. likums // Latvijas Vēstnesis, Nr. 43, 01.07.1993.
- ⁶ Administratīvā procesa likuma: Latvijas Republikas likums// Latvijas Vēstnesis, Nr.164, 14.11.2001., 69. pants.
- ⁷ Valsts policijas 2010. gada 22. februāra noteikumi Nr. 5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā”. Pieejams Valsts policijas mājaslapā http://www.vp.gov.lv/doc_upl/satiksmes_uzraudziba.pdf (skatīts 17.10. 2017.).
- ⁸ Faktiskās rīcības jēdziens – pazīmes un to interpretācija. Tiesu prakses vispārīgums, 6. lpp. Pieejams: Latvijas Republikas Augstākās tiesas interneta mājaslapā <http://at.gov.lv/lv/info/summary/administrativajastiesibas/> (skatīts 17.10.2017.).
- ⁹ Ministru kabineta 02.06.2015. noteikumi Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi”. Latvijas Vēstnesis, Nr. 122, 27.06.2015.
- ¹⁰ Likuma „Par policiju”: Latvijas Republikas likums// Ziņotājs, Nr. 31/32, 15.08. 1991., 12. panta 26. punkts.
- ¹¹ Ministru kabineta 19.01.2016. noteikumi Nr. 42 „Kārtība, kādā

aizliedzama vai ierobežojama satiksme”. Latvijas Vēstnesis, Nr. 14, 21.01.2016.

¹² Ceļu satiksmes likuma: Latvijas Republikas likums// Latvijas Vēstnesis, Nr.274/276, 21.10.1997., 43.³ panta 2. apakšpunkts.

¹³ Likuma „Par policiju”: Latvijas Republikas likums// Ziņotājs, Nr.31/32, 15.08.1991., 12. panta 14¹ apakšpunkts.

¹⁴ Ministru kabineta 21.03.2017. noteikumi Nr. 153 „Kārtība, kādā policija veic novērošanu, izmantojot tehniskos līdzekļus, kā arī šādas novērošanas rezultātā iegūto datu apstrādi”. Latvijas Vēstnesis, Nr. 61, 23.03.2017.

Аннотация

Правовая проблема полицейской деятельности заключается в том, как регулировать полицейские полномочия, позволяющие сотрудникам полиции обеспечивать соблюдение законов. Цель данной статьи – исследовать правовые ограничения в полицейском праве. Автор рассматривает некоторые правовые ограничения, реализуемые полицией в сфере дорожного движения.